Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Ti fra Zion skal utgaa lov, og Herrens ord fra Jerusalem.
(Mika 4, 2).

NR. 15 | 1. AUGUST 1924 | 3 AARG.

MODER-NAVNET.

AV ÆLDSTE DAVID O. McKAY. — OVERSAT AV BORGHILD NYLANDER.

Det skjønne saavel som storheten av at være en moder, ligger i at overkomme selvkjærligheten og gi moderkjærligheten til sine barn. Av naturen er en tro moder selvopofrende. Hun vil altid gi noget av sit eget liv til at gjøre andre enten lykkeligere eller bedre. «Dø og gi, gi og dø», er de to store betingelser som gjør en moder virkelig til en helt. Disse er de Kristuslignende dyder som gjør moderstanden ophøiet.

Begyndelsen av moderskap er kun indgangen til skyggedalen i at kunne bringe liv til en anden. Heri er der lagt for dagen den høieste kjærlighet, for «Ingen har større kjærlighet end denne, at han sætter sit liv til for sine venner». At enkelte kvinder træder ind til denne stand, med mindre høie motiver, er der ingen tvil om, men dette faktum kan ikke frata den virkelige heroiske sjæl den ære som tilkommer hende, meget mer end den feige soldat der er tvunget til at kjæmpe for den udødelige berømmelse der tilkommer en helt, som hæderfuldt ofrer sit liv for sit land.

Moderstanden er den eneste ting i hele verden som med sandfærdighet illustrerer den av Guds givne dyder at skabe og opofre. Om det dog bringer kvinden nær til dødens rand, leder moderskap hende ogsaa indtil det virkelige rike

av kilden til livet, og bringer hende i kompaniet med skaberen i at skjænke evige aander det dødelige liv. Kunstnere kan frembringe nye syner til virkelighet, dikteren uttrykker tanker der aldrig er kjendt før, eller klæde det gamle i en mer klædelig drakt, ingeniører kan forandre ørkener til fruktbare egne og fylde dem med velstaaende byer og trivelige smaasteder, videnskaben kan opdage nye elementer og ved forskjellige forbindelser derav bidra til at skabe midler enten til fremgang eller ødelæggelse. Alle disse er i en grad aabenbarere av ukjendte ting, men moderen, som søker at efterkomme den evige lov og bringer til verden en udødelig aand, indtager første plass i skabelsens rike. En moder er saa forskjellig fra noget Gud nogen gang tænkte paa, som muligens kan bli. Hun er tydelig adskilt og er en individuel skabelse.

Moderskab er kun et andet navn for opofrelse. Fra det øieblik det lille, hjælpeløse barn er lagt paa puten ved hendes side, moderen der daglig og for hver time gir av sit liv til sin elskede. Det har været træffende sagt, at barn drar styrke fra hendes bryst, men altid fra hendes hjerte. Som spædbarn og igjennem barneaarene og ungdommen, ja endog efterat hendes piker selv er blit mødre og hendes sønner fædre, saa er hun allikevel den omhyggelige og kjærlige mor, der opofrer for dem sin tid, sine fornøielser og fornødne hvile og adspredelse og om saa er nødvendig, baade sundhet og livet selv. Ikke noget sprog kan uttale den makt og skjønhet og heltegjerning av en moders kjærlighet! For al denne indviede hengivelse forlanger hun ingenting til gjengjæld. Om hendes kjærlighet er gjensidig eller ikke, er hun allikevel tilfreds, og om hendes vildfarne barn, med forgiftet sind, vender sig likegyldig bort fra hende, saa elsker hun endnu sit barn, git hende i en brændende længsel og omsorg, meget mer end den feige fortjener. Nei, hun beder ikke om noget til gjengjæld, ingenting for de roser hun har omplantet fra sine egne kinder til hendes yndlings, ingenting for de aarvaakne timer gjennem dager og nætter av sygdom, ingenting for den selvfornektelse og opofrelse som utførtes for at barna i skoleaarene skulde faa den rette undervisning og kunde

faa en «pen fremtræden» blandt sine kammerater, ingenting for hjertesorgen foraarsaket ved tankeløse ord og opførsel av den gjenstridige ungdom!

Nei, for alt dette og for tusinde andre ting henhørende til moderstanden, beder hun om intet, men hun fortjener meget. For venlighet fortjener hun venlighet, for ømhjertethet skulde hun bli git ømhjertethet, for selvopofrelse kunde hun fordre lidt selvfornektelse fra barnas side, for kjærlighet skulde hun til gjengjæld bli elsket!

Jesus Kristus i hans mest kvalfulde øieblikke tænkte paa sin moder. I dette saavel som i alle andre ting har menneskenes frelser git os eksemplet. Som moder gav os vort liv «i fare for hendes eget», saaledes skulde vi med glæde gi hende lidt tilbake, og det skulde ikke gjøre noget til saken hvad vore ønsker er, vore omstændigheter eller vore lidelser, vore tanker, vore ord, vore midler, om det er nødvendig, for moders lykke og tilfredshet.

Til hver ældste i missionen vil vi si: Du behøver ikke noget raad med hensyn til at gjøre eders moder lykkelig paa moders dag, eller de andre dager i aaret. Dersom du har sendt til hende en hvit nellik vil hun bli glad, om du fortæller hende at du sætter pris paa hendes kjærlighet, vil hun fælde glædens taarer, og dersom du holder din karakter ubesmittet og din sjæl ren som hun gav dig, og gir hende en forsikring derom, vil hun takke Gud for sin søn og fryde sig som den mest velsignede moder.

VAARKONFERANSEN I BERGEN 1924.

Konferansen tok sin begyndelse med prestedømsmøte lørdag aften den 14. juni kl. 8 under præsidium av missionspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Møtet aapnedes med salmen: «Fader vor paa Himlens trone». Bøn av forstander for Kristiania gren Axel A. Nylander. Fortsattes med salmen: «Kom alle I Guds mænd». Konferansepræsident Karlsen bød derpaa alle velkommen. Tiden blev git til forstanderen for Stavanger gren, br. Henrik Andersen, der ut-

talte, at alle som bærer prestedømmet er repræsentanter for Gud, og at Stavanger gren var i en god forfatning, trods de faa arbeidere som er i grenen. — Derefter blev tiden git til br. Sjøbakken fra Haugesunds gren der bar sit vidnesbyrd og sa, at Haugesunds gren var i en utmerket forfatning. — Forstander Ole Hansen for Bergens gren fremstod derefter og uttalte sin glæde over at arbeide i Bergens gren og at denne var i en tilfredsstillende forfatning. — Missionspræsident A. Richard Peterson gav mange gode raad og læste fra Paktens Bok med hensyn til de forskjellige plikter der paahviler enhver som bærer det hellige prestedømme. Bad brødrene holde sig rene og ubesmittet fra verdens synder og laster. Omtalte eksemplets makt, og fremholdt tilslut, at hvis Herrens bemyndigede tjenere blir hjemkaldt vil der komme straffedomme over landet. — Møtet sluttedes med salmen: «Saa sikker en grundvold». Taksigelse av br. Theodor Jensen.

Søndagsskolekonferansen tok sin begyndelse kl. 10½ søndag formiddag under præsidium av missionspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Aapningssalmen: «Vær velkommen» blev avsunget, hvorefter bøn blev holdt av præsident A. Richard Peterson. Fortsattes med salmen: «O, lad os prise Herrens navn». — Nadveren blev derefter administrert av forstanderen for Stavanger gren, br. Henrik Andersen og forstanderen for Haugesunds gren, br. Lars Birkeland. — Derefter blev korlæsningen foretat. — Et meget interessant program blev utført og ledet av søndagsskolebestyrer Hilmar Bjørndal. En velkomsthilsen blev vakkert fremført av søster Liv Halvorsen, likeledes en prolog av søster Helen Sætrum. Efter at programmet var tilendebragt talte missionspræsidenten til barnene og roste dem for deres flittighet og for det utmerkede program der var blit utført. Bestyrelsen av søndagsskolen blev efter forslag ved avstemning opholdt i sit fremtidige arbeide ved de helliges tro og bøn. Søndagsskolen sluttet med sangen: «Tak for vor skole». — Taksigelse av forstander for Bergens gren, Ole Hansen. — Lokalet var fyldt til siste plads. Efter at søndagsskolen var slut blev et barn velsignet av missionspræsidenten.

Grensmøtet tok sin begyndelse kl. 4 søndag eftermiddag. Tilstede var ogsaa en del søskende fra Stavanger og Haugesund. Møtet var under præsidium av missionspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Aapnedes med salmen: «Ydmyg med ærbødighet». Bøn av ældste Oluf Vogeler. Fortsattes med salmen: «Jesus maa min sjæl». Missionspræsident A. Richard Peterson fremstod og foreslog de høiere autoriteter i kirken opretholdt, hvilket blev enstemmig vedtat. En del brødre blev av konferansepræsident Karlsen foreslaat til prestedømmet, hvilket ogsaa blev enstemmig vedtat. Koret sang til avveksling: «O, det er underfuldt». Tiden blev saa git til forstanderne for Stavanger og Haugesunds grener og begge avla et kraftig vidnesbyrd om evangeliets sandhet. Konferansepræsidenten opstod og uttalte, at fremgangen i konferansen var god og var tilfreds med det arbeide som var utført. Gjorde ogsaa nogen bemerkninger angaaende 25-aarsjubilæet for Bergens konferanse. Uttalte, at han trodde at forstander Ole Hansen var sparet til nu, for at arbeide i Bergens gren, likesom Joseph Smith var sparet til tiden kom for at være et redskap i Guds hænder til at gjenoprette kirken, og at det hadde været en stor glæde at samarbeide med forstanderen og ældste Olaf Vogeler og at disse brødre hadde utført et storartet arbeide her i Bergens gren.

Tiden blev saa overladt til forstanderen for Bergens gren, ældste Ole Hansen, der uttalte, at brødrene var svært villige til at arbeide og takket enhver som hadde vist sin flittighet ved at rulle Guds verk fremover. Omtalte Bergen som den beste by i Norge til at betale tiende, i forhold til antallet av medlemmer. — Forstanderen for Kristiania gren, ældste Axel A. Nylander omtalte den mørke tidsalder, da evangeliet ikke var paa jorden og den lyse tid, da evangeliet blev gjengit og i samme forbindelse nævnte han ogsaa ny aabenbaring, samt Israels indsamling. — Søster Margaret Peterson fra Kristiania fremstod og uttalte sin glæde over det storartede program som barnene i søndagsskolen hadde utført. Bar derpaa sit vidnesbyrd. Konferansepræsident Karlsen takket for fremmøtet. Koret sang:

«O, hvor herlig». Taksigelse av broder Hilmar Bjørndal.

Det offentlige aftenmøte tok sin begyndelse kl. 7 søndag eftermiddag. Møtet var under præsidium av missionspræsident A. Richard Peterson og lededes av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Koret sang aapningssalmen: «Jeg vet at Gud vil høre mig». Bøn av forstander Ole Hansen. Fortsattes med salmen: «Fader sku til os i naade». Præsident Karlsen bød alle hjertelig velkommen, hvorefter forstanderen for Kristiania gren, ældste Axel A. Nylander blev git endel av tiden. Han gav nogen bemerkninger angaaende forjættelsen til Abraham samt Kristi mission og sa, at den som idag sier at Gud aabenbarer sig blir betraktet som en falsk profet. — Koret sang til avveksling: «Zion vær trøstet». Resten av tiden blev git til missionspræsident A. Richard Peterson, der omtalte straffedommene som vil komme over nationene i de siste dage. Omtalte ogsaa foruttilværelsen og gav en skildring av hvorledes tegnene følger dem som tror. Omtalte ogsaa tegnene paa Kristi andet komme og at han hadde talt med mænd som hadde set Kristus og andre opstandne personer. — Konferansepræsident Karlsen takket de tilstedeværende for fremmøtet. — Til slutning sang koret: «Og jeg saa en ny himmel». Taksigelse av præsident Karlsen. Koret sang derefter: «Naar al min gjerning» og «Gud vær med dig». Efter at møtet var slut takket ældste Axel A. Nylander sangkoret for det storartede arbeide som var lagt for dagen, idet han uttalte sin beundring over den skjønne sang som koret præsterte og ønsket sangkoret al lykke og fremgang.

Konferansemøtet for den kvindelige hjælpeforening blev avholdt mandag eftermiddag kl. 6 under præsidium av præsidentinden for den norske mission søster Margaret Peterson og ledet av præsidentinden for den kvindelige hjælpeforening i Bergen, søster Anna Smedstad. Aapningsalmen: «Fader vor i Himlen» blev avsunget. Bøn av missionspræsident A. Richard Peterson. Fortsattes med de 2 siste vers av samme salme. Præsidentinde Anna Smedstad bød velkommen og tiden blev derpaa git til søster Margaret Peter-

son der uttalte sin glæde over at samles med søstrene, og talte over det store emne som verden idag taler og diskuterer saa meget om, nemlig: «Hvor mange barn skal en moder ha». Hun mindet søskende om Guds befaling til menneskene om at opfylde jorden og sa, at det er en stor velsignelse at være en moder i Israel og endnu større velsignelse at opdra sine barn saa at de kan bli gode borgere i landet og i Guds rike, samt at være en god og pliktopfyldende moder i Israel, er det beste en kvinde kan opnaa her paa jorden og nogen større velsignelse kan vel neppe faaes. Og den kvinde, der unddrar sig for at faa barn, vil bli straffet haardt paa dommens dag. Bar tilslut sit vidnesbyrd og gjorde nogen bemerkninger angaaende distriktsøstrenes plikter. — Missionspræsidenten omtalte de aander som er i Guds nærværelse og som venter paa at faa komme til jorden og faa et kjødelig tabernakel, saaledes at de ogsaa kan gaa fremover til fuldkommenhetens maal og bad enhver moder opfylde sine plikter som paahviler dem og som de har indgaat paa. Bar sit vidnesbyrd tilslut og bad søskende opfylde sine plikter og holde visdomsordet. — Præsidentinde Anna Smedstad takket for fremmøtet, hvorefter møtet sluttet med salmen: «Se paa Zion». Taksigelse av forstander Axel A. Nylander.

Grenskonferansemøtet blev holdt mandag aften kl. 8 under præsidium av missionspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Aapnedes med salmen: «I østen stiger solen op». Bøn av missionspræsident A. Richard Peterson. Fortsattes med salmen: «O, Fader lad mit hjerte faa». Konferansepræsidenten bød de tilstedeværende velkommen, hvorefter der efter forslag blev avstemt over de forskjellige bestyrelser inden Bergens gren. Forslagene blev enstemmig vedtat. — Koret sang til avveksling salmen: «En dag jeg paa et ensomt sted». — Derefter gav forstander Ole Hansen rapport for Bergens gren, hvilken fandtes i en meget tilfredsstillende forfatning og uttalte, at han alene kunde føle den tunge byrde der hvilte paa præsident Karlsens skuldre i de 6—7 aar han stod som leder for Bergens gren. Broder Hansen frydet sig over, at i de 4 maaneders samarbeide han

har hat under præsident Karlsen, har ikke et ubehersket ord været uttalt som kunde lede til uenighet eller misforstaaelse og likeledes, at det arbeide som er blit utført av de forskjellige brødre og søstre er sin løn værd. — Rapport blev avlagt for søndagsskolen av bestyreren, br. Hilmar Bjørndal; for ungdomsforeningen av br. Ivar Fløisand; for den kvindelige hjælpeforening av præsidentinden Anna Smedstad og for sangkoret av dets formand, br. Ole Hansen. — Tiden blev derefter overladt til søster Borghild Nielsen fra Drammens gren der bar sit vidnesbyrd og opmuntret søskende til trofasthet. — Ældste Olaf Vogeler fremstod dernæst og uttalte sin glæde over at være en Siste Dages Hellig og for den anledning han hadde til at arbeide i Herrens vingaard. — Ældste Axel A. Nylander omtalte det store princip troen, og missionspræsidenten omtalte det store arbeide som utførtes for de døde, og bad enhver at samle sit slektregister. Han var ogsaa tilfreds med fremgangen i Bergens konferanse og opmuntret søskende til at arbeide for Guds verks fremme. — Konferansepræsidenten takket for fremmøtet, hvorefter møtet sluttet med salmen: «Hør i din enbaarnes navn». Taksigelse av konferansepræsident Oluf K. Karlsen.

* * *

Den vellykkede konferanse avsluttedes med en jubilæumsfest tirsdag aften kl. 7½, arrangeret av festkomiteen og ledet av forstander Ole Hansen. Der blev utført et utmerket program, og velkomsttalen blev holdt av br. G. Risan. Programmet bestod av korsang, solo, duet og deklamation, samt en humoristisk oplæsning. En musiktrio, bestaaende av fløite, fiolin og orgel blev git ved ældste Nylander, med assistanse av br. Johannes Helgesen og hr. Knutsen. — Stykket «Den første missionær» blev opført og utmerket fremført av de agerende og blev livlig applauderet. — Vi vil herigjennem faa lov til at bringe vor tak til ældste Nylander for den musikalske nydelse han gav os der gjorde festen endnu mere straalende. Vi retter ogsaa vor tak til br. Helgesen og hr. Knutsen for deres assistanse. — Aftenens interessante part var festtalen av br. Johan

Sætrum, der gav en kort og grei skildring over de større begivenheter der hadde passeret i de forløpne 25 aar i Bergens konferanses historie, med hensyn til de ulemper og den motstand som baade missionærerne og medlemmerne hadde at gaa igjennem, paa grund av læren som blev forkyndt i al opriktighet og fra ondskapsfulde menneskers haan og spot, men nu er Bergens konferanse i en god forfatning ved hjælp av energiske og trofaste arbeidere. Gud alene skal ha æren for det. — Efter talen blev der serveret smørrebrød og chokolade, hvorefter ordet blev erklæret frit. Forstander Axel A. Nylander rettet sin tak til dem, der hadde strævet med at faa istand en saadan hyggelig fest og opmuntret søskende til utholdenhet til fremme av Guds verk. — Missionspræsident A. Richard Peterson heutydet til den gode tid han hadde tilbragt under konferansen. Derefter blev der serveret frukt og stykket: «Den første missionær» blev paa opfordring opført. — Festen var den beste som endnu har været avholdt i Bergens gren.

* * *

Onsdag aften blev der avholdt en fest for søndagsskolebarnene, ved hvilken anledning der blev utført et passende program av barnene og efterpaa serveret kaker og chokolade, samt frukt.

Konferansen med festene har været besøkt av ca. 700 personer, hvorav en del fremmede. Den har isandhet været en glædesfest for alle dem som har kunnet delta i den, og haaber at vi alle maa være rikelig velsignet i det arbeide som er blit utført.

* * *

Et specielt møte blev arrangeret i Bergens gren torsdag den 3. juli kl. 4¾ i anledning av apostel McKay's gjennemreise til de forskjellige grene i den norske mission. Møtet præsideredes av apostel David O. McKay og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Møtet aapnedes med salmen: «Hør i din enbaarnes navn». Konferansepræsident Oluf K. Karlsen fremstod og ønsket de tilstedeværende velkommen og uttalte sin glæde over at faa høre en sand Herrens apostel. — Søster Margaret Peterson, præsidentinde

for den kvindelige hjælpeforening i den norske mission, uttalte, at hun var glad for enhver anledning der gaves for at besøke Bergens gren. Hun opmuntret søskende til at staa trofast og opfylde sine plikter og adlyde de der er sat over dem. — Derefter talte søster McKay, præsidentinde for den europæiske mission. Hun sa, at alle kunde være missionærer, baade store og smaa, og gav nogen skildringer over hvorledes dette kunde gjøres. Hun bad søskende holde sig rene og ubesmittet fra verdens synder. Bar tilslut sit vidnesbyrd. — Koret sang til avveksling: «O, jeg saa en ny himmel». — Missionspræsident A. Richard Peterson uttalte sin glæde over, at en sand Herrens apostel var tilstede ved møtet. Han omtalte ogsaa hvorledes de fordums hellige maatte lide for evangeliets skyld, og likeledes at der levet mænd i kirken idag som har set Kristus. Omtalte ogsaa tegnene paa Kristi komme og bad søskende bære omvendelsens værdige frukter. — Apostel David O. McKay optok saa resten av tiden, og ved hjælp av forstander Ole Hansen som tolk uttalte han, at han var glad ved at møtes med de hellige i Bergens gren og følte, at den rette aand var tilstede i møtet. Gratulerte sangkorets dirigent og dettes medlemmer for deres gode præstation i sang. Han talte derefter over emnet: «Den smale og den brede vei» med iver og kraft og fremlagde dette paa en forstaaelig maate, samt illustrerte emnet ved nogen lignelser henhørende til det samme. Talte likeledes over Nikodemus's besøk hos Jesus om natten, idet han paa en grei og letfattelig maate forklarte hvordan et menneske kan indkomme i Guds rike, og at enhver maa absolut holde sig ren paa legeme og sjæl i fra verdens laster, hvis de vil indgaa i den celestiale herlighet. Dette er veien for enhver og den maa overholdes hvis frelse i Guds rike ønskes. Bar tilslut sit vidnesbyrd. — Konferansepræsidenten takket for det gode fremmøte og koret sang slutningssalmen: «Det herlige lys». Taksigelse av konferansepræsidenten. Koret sang derefter: «Fader sku til os i naade» og «O hvor herlig». — Møtet var meget godt besøkt av en interessert forsamling. *Olaf Vogeler,* grensskriver.

DØDSFALD.

I nr. 2 av «Morgenstjernen» for iaar meddelte vi om et av kirkens ældste medlem i Norge der hadde feiret sin 100-aarige fødselsdag, nemlig søster Randine Jensen i Stavanger. Hun er nu avgaat ved døden i juni maaned i en alder av 100 aar og 9 maaneder, idet hun er født 12. september 1823.

Randine Jensen.

Avdøde hadde ligget tilsengs de 4 siste aarene som følge av fotskade, men hun var ellers frisk. Det siste aars tid tok hun dog til at ældes og var ofte «borte». Hun levet da op igjen sin ungdom hjemme paa landet. Nogen uker før pinse begyndte hun at svækkes kjendelig og hendes datter og datterdatter, som pleiet hende, forstod at det nok snart var slut. Og forleden dag sovnet hun ind stille og rolig. Randi Jensen er født i Jelsa av smaakaarsfolk og maatte allerede i 10-aars alderen ut for at tjene hos fremmede. Hun tjente i 7 aar hos en familie derinde og 10 aar hos en anden. Hun blev gift med Rasmus Jensen, Vatlandsvaag, hvor de hadde et litet gaardsbruk. Efter nogen aars forløp flyttet de til byen, hvor manden dels ernærte sig og sine som sjøhusmand, dels som sjømand. Han døde for omkring 37 aar siden.

Søster Randine Jensen blev medlem av kirken 18. april 1870 og har i hele denne lange tid været et trofast medlem inden Stavanger gren. Hun døde i forvisningen om en herlig opstandelse.

AANDEVERDENEN.

Der har været talt meget om ordet «helvede», og den sekteriske verden har præket meget om det, og beskrevet det som en brændende ildsjø. Men hvad er «helvede?» Det er et mere moderne uttryk for det græske ord «Hades», der betyder en verden av aander. Hades og Paradis eller aander i fængsel menes ett og det samme og er en verden av aander.

De retfærdige og de onde gaar alle til den samme aandeverden indtil opstandelsen. Den store elendighet for de adskilte aander i aandeverdenen, hvor de gaar efter døden, kan forklares paa den maate, at de gaar tapt av den herlighet som andre nyter, og som de kunne selv ha nydt, og de kan kun dadle sig selv derfor.

«Men,» sier en, «jeg tror paa et forenet helvede eller himmel, hvor alle gaar og er alle like, enten helt ulykkelige eller helt lykkelige.» Hvilken tanke! At alle skulle hopes sammen — de retskafne og rene og mordere og røvere, endog der er skrevet, at hver skal dømmes efter sine gjerninger gjorte i kjødet.

Men Paulus omtaler tre forskjellige herligheter og tre himle. Han kjendte en mand som blev henrykt til den tredie himmel. Nu, hvis den sekteriske verdens lærdomme er sand, at der kun er en himmel, hvorfor vil da Paulus fortælle en løgn og si der er tre? Jesus sa til sine disciple: «I min Faders hus er der mange boliger, hvis det ikke var saa ville jeg ha sagt eder det. Jeg gaar bort for at berede eder et sted, og jeg vil komme og ta eder til mig, at hvor jeg er kunne ogsaa I være.» (Av Joseph Smiths lærdomme, «History of the Church») ved *B. N.*

Hvor bliver ikke skjønhet dobbelt skjøn,
naar av et trofast sind den herligt smykkes.
Smuk rosen er, men smukkere den tykkes
ved duften som den spreder født i løn.

(Shakespeare).

BESKIKKELSE.

I Bergens gren er følgende brødre kaldet til at utføre missionsarbeide i Norge: Brødrene Erling Halvorsen, Harald Helgesen, Ivar Fløisand og William Bjørndal. Disse brødre blev efter møtet torsdag den 3. juli ordineret til ældster og beskikket til missionærer av apostel David O. McKay, som før ordinationen talte til dem om hvorledes de skulde forholde sig som missionærer, og bl. a. gav dem mange gode raad og formaninger.

DAAB.

I Kristiania gren.

Følgende blev ved daab den 24. juni indlemmet i kirken: Kaare Lorang Porsbøll, Einar Wilford Jacobsen og Jacob Lorang Jacobsen. Daabshandlingen utførtes av ældste Henrik P. Porsbøll og haandpaalæggelsen av forstander Axel A. Nylander og ældsterne Ernest Jørgensen og J. Leland Anderson. — Den 5. juli blev br. Fritjof Ferdinand Johansen ved daab indlemmet i kirken. Daabshandlingen utførtes av ældste J. Leland Anderson og haandspaalæggelsen av ældste Ernest Jørgensen.

* * *

I Bergens gren.

Øistein Torulf Søfteland blev den 1. juli indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen blev utført av forstander Ole Hansen og haandspaalæggelsen av præsident Oluf K. Karlsen.

* * *

I Narvik blev følgende personer døbt den 21. juni: Theodor M. Karoliussen og Olaug J. Evensen.

Daabshandlingen utførtes av grensforstander Emil Evensen og haandspaalæggelsen av ældste Alfred Sørensen og grensforstanderen.

BARNAS AVDELING

FRA PLOGGUT TIL PROFET.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.

Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

25. Abrahams Bok.

I 3 aar hadde kirken fred. De hellige benyttet tiden godt. Herren hadde befalet dem at bygge et tempel i Kirtland. Der var kun ca. 30 Siste Dages Helliges familier der, og da de var meget fattige, maatte de ofre meget for at faa templet bygget. Profeten Joseph arbeidet i stenbruddet, og hans bror Hyrum arbeidet ogsaa trofast paa den hellige bygning.

Herren hadde aabenbaret til Joseph at 12 apostle skulde utvælges til at prædike evangeliet og at hjælpe det første præsidentskap med at lede i kirken. Tiden var nu kommet da disse skulde bli valgt. De blev utvalgt av «Zions Camps-medlemmer. Deres navne var: Thomas B. Marsh, David W. Patten, Brigham Young, Heber C. Kimball, William Smith, Orson Pratt, Orson Hyde, William E. McLellin, Parley P. Pratt, Luke Johnson, John F. Boynton og Lyman E. Johnson.

Nogen dage senere blev det første raad av 70 organiseret. Straks efter at apostlene var valgt blev de kaldt til at gaa paa mission. De gik — lik de fordums apostle — uten pung og taske, og de var velsignet av Herren.

En dag kom en franskmand ved navn Michael H. Chandler til Kirtland for at tale med profeten. Han hadde med sig 4 mumier og nogen papyrusruller. Disse var fundet i Thebes i Egypten av Chandlers onkel.

Chandler hadde vist disse mumier og papyrusruller til lærde mænd i Philadelphia, men de kunne kun oversætte endel av de skrifttegn der var paa papyrusrullerne. Da han fik høre om Joseph Smith og at han kunne oversætte slike skrifttegn, tok han mumierne og manuskriftet med til ham.

Joseph undersøkte skrifttegnene og til hans forundring og glæde viste det sig, at det var skrevet av Abraham. Ved Guds kraft oversatte han endel av skrifttegnene og Chandler sa, at det var bedre utført end av de lærde mænd i Philadelphia.

Nogen av Josephs venner kjøpte mumierne og pergamentet av Chandler. Joseph oversatte det som var skrevet paa pergamentet, og det blev trykt og du kan finde det i en bok som kaldes «Den kostelige perle», og den kaldes «Abrahams Bok». (Forts.).

ROMS FESTLIGHETER.

AV J. M. SJØDAHL I «JUV. INSTR.», OVERSAT AV BORGHILD NIELSEN.

Den 21. april 1923 feiret Rom den 2676de mindedag om dens grundlæggelse, aar 753 før Kristus. Dette bringer os da tilbake 150 aar før Lehi forlot Jerusalem. — Paa den tid finder vi Esaias, Hoseas og Mika profetere og prædike i Palestina. — Assyrien var dengang en verdensmakt, skrækindjagende for nabolandene. Babylonien stred imot den for sin uavhængighet. Ætiopien, et navn der næsten er glemt, hadde makt over breddene langs det røde hav, over Ægypten og helt inde i det sydlige Palestina — en distanse, der utgjør omtrent længden fra Paris til Athen.

Rom har set disse store makter forsvinde i glemselens hav. Den har set makter, der utgjorde Nebukadnezars billede, reise sig og falde og bli adspredt i vinden. Rom kunde fortælle verden den store lekse fra historien, at fyrster saa sterke som jern forgaar, naar de stoler paa sin egen raaskap for at opnaa saadanne resultater, der kun kan erholdes gjennem moralsk og aandelig styrke. Det er et andet tegn paa at der ikke kan erholdes frelse for verden fra kaos og ruin, undtagen de mottar evangeliet som Herren selv har sendt sine tjenere at forkynde.

VERN OM HJEMMET.

Vern om hjemmets glade hygge,
vern om hjemmets fred og ro.
Lad ei hatets skumle skygge
dunkle kjærlighetens bo.

Vern om hjemmets dyder rene,
vern om hjemmets enighet.
Lad de lyse magter ene
vogte hjemmets arnested.

Vern om hjemmet, naar i dagen
det er klædt i solens skin,
som i kaape av skarlagen,
vern da helligdommen din.

Vern om hjemmet naar i natten
det er svøbt i søvnens flor.
Vaag da kjærlig over skatten,
du skal verne om paa jord.

Mor hilset mig av alle først velkommen
du var den siste, som mig bød farvel,
se derfor er dit minde helligdommen,
som jeg vil verne om til livets kveld.

AASE LARSEN, Fergus Falls, Min.

Vær altid rede til at forsvare eder for enhver som kræver eder til regnskab for det haab der bor i eder, dog med saktmodighet og frykt, idet I har en god samvittighet, for at de som laster eders gode færd i Kristus, maa bli tilskamme i det som de baktaler eder for som ugjerningsmænd. Ti det er bedre, om saa er Guds vilje, at lide naar man gjør godt, end naar man gjør ondt. (Peters 1. brev 3; 15—17).

INDHOLD: Moder-navnet. — Vaarkonferansen i Bergen 1924. — Dødsfald. — Aandeverdenen. — Beskikkelse. — Daab. — Barnas avdeling. — Roms festligheter.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Kr.a.

OTTO STENERSENS BOKTRYKKERI
KRISTIANIA